ΕΤΟΣ Δ.— ΑΡΙΘ. 545 **Τιμᾶται λεπτὰ 10** ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1883

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.
ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἡ δίς, λ. **40**, τρὶς ἕως ἑξάκις λ. **20**, κατὰ μῆνα λ. **15**, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. **10**.
ΓΡΑΦΕΙΟΝ, **ὁδὸς Μουσῶν**, *Ἀριθ.* 6, *ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.*—
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΙ ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

ΥΠΟ

Σ. ΖΑΜΠΕΛΙΟΥ

θὰ διανέμωνται καὶ θὰ δίδωνται εἰς πώλωσιν τακτικὰ Τρίτην, Πέμπτην καὶ Κυριακήν.

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ἕνεκα τῆς ἑορτῆς τῆς Παναγίας ἐκδοθήσεται τῇ προσεχεῖ Τρίτῃ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Οἱ τελευταῖοι περὶ τὰ πρόσωπα τῶν ὑπουργῶν ἀνὰ κατὰ διὰ μετασχηματισμοὶ ἀπέδειξαν διὰ μυριοστὴν φορὰν ὅτι παρ' ἡμῖν ὅλη ἡ πολιτικὴ δρᾶσις συγκεντροῦται περὶ τὸ πρόσωπον τοῦ πρωθυπουργοῦ, καὶ ἐπομένως οἱ πολιτικοὶ ἀγῶνες δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ φέρωσιν ἄλλον χαρακτῆρα ἢ τὸν προσωπικόν. Οἱ λοιποὶ ὑπουργοί, στερούμενοι πάσης κοινοβουλευτικῆς ἰσχύος ἢ σημασίας, καὶ πολλάκις ἀναδεικνυόμενοι βουλευταὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς πολιτικῆς ἐργασίας, προσλαμβάνονται ἁπλῶς ὡς ὑπάλληλοι τοῦ πρωθυπουργοῦ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον δόκιμοι περὶ τὴν μηχανικὴν τῶν ὑπουργείων ὑπηρεσίαν. Οἱ νοημονέστεροι μεταξὺ αὐτῶν εἶνε ἐκεῖνοι, οἵτινες δι' ἐντελοῦς ἀφανείας κατορθοῦσι νὰ προφυλάττωνται ἀσφαλῶς ἀπὸ τῶν ἐπιθέσεων τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ πολλάκις ν' ἀπολαμβάνωσι συμπαθειῶν μεταξὺ τῶν ἀντιθέτων τοῦ ὑπουργείου. Θὰ ἦτο μακρὰ ἡ ἐξήγησις τούτων καὶ τῶν τοιούτων φαινομένων, πρὸς παραγωγὴν τῶν ὁποίων συντρέχουσι πολλὰ καὶ ποικίλα αἴτιά. Ἡ συνέπεια ὅμως τῶν τοιούτων ἡμῶν ἐθίμων εἶνε ὅτι πᾶς ἀγὼν ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ ὑπουργείου προσωποποιεῖται καὶ ἐκτραχύνεται· διότι καὶ περὶ ἰδεῶν ἂν γίνεται ὁ ἀγών, δὲν προβάλλει ἐνώπιον τῶν ἀγωνιζομένων εἰμὴ ἓν καὶ μόνον πρόσωπον, ὑπεύθυνον κατ' οὐσίαν. Καὶ αὐτοὶ οἱ χρηματίσαντες παρ' ἡμῖν πρωθυπουργοὶ οὕτως ἐνόησαν πάντοτε τὸ πολιτεύεσθαι· ἀνάγκη δὲ χρόνου μακροῦ καὶ ἐπιμόνου διαδόσεως πολιτικῶν ἰδεῶν ὅπως καταρτισθῶσιν ἐκ τῶν βουλευτῶν ὑπουργοὶ ἠσκημένοι ἔστω καὶ περὶ τὰ στοιχειωδέστερα τῆς πολιτικῆς καὶ ὄχι περὶ μόνον τὸ ραδιουργεῖν.

Εἶνε δὲ ταῦτα πρὸ πάντων ἀληθῆ προκειμένου περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἐξ ἧς πλὴν τριῶν ἢ τεσσάρων προσώπων ἐν Ἑλλάδι οἱ λοιποὶ οὐδὲ τὸ ἄλφα κἂν γνωρίζουσιν. Ἰδιαζόντως δὲ οἱ πολιτικοὶ ἡμῶν εἶνε δυσμαθέστατοι περὶ τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι τὸ πνεῦμα τῶν εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων καὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας. Ἡ μεγαλειτέρα αὐτῶν φιλοδοξία εἶνε τὸ νὰ κατορθώσωσι νὰ ἔλθωσιν εἰς προσωπικήν τινα σχέσιν πρὸς ἰσχυρόν τι πρόσωπον καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἐξ αὐτοῦ ὁδηγίας. Τί δὲν ἐμηχανεύθη ὁ ἡμέτερος πρωθυπουργὸς ὅπως καταστῇ ἐν Ἑλλάδι ὁ εὐνοούμενος τοῦ λόρδου Βήκονσφιλδ, ὅστις καὶ αὐτὸς ἐζήτει ὄργανον, ἵνα καταστοφιστευθῇ τῆς Ἑλλάδος; Καὶ τί δὲν θὰ ἔδιδε σήμερον, ἂν ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἓν μόνον μειδίαμα παρὰ τοῦ γέροντος πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας; Περὶ διπλωματικῆς δὲ ἀντιλήψεως καὶ αὐτοβουλίας οὐδὲ λόγος κἂν δύναται νὰ γίνῃ προκειμένου περὶ ἀνθρώπων, οἵτινες ἔπεμψαν πρεσβευτήν, ἔστω καὶ Σκουλούδην, εἰς Παρισίους, διὰ νὰ συνομολογήσῃ ὡς μεσίτης ὕποπτον δάνειον, ἐξαπατῶν τὸν κοινὴν γνώμην τῆς Γαλλίας. Ἐὰν ὁ πρωθυπουργὸς ἐνόει τὸ σημερινὸν πνεῦμα τῆς Εὐρώπης, θὰ ἔβλεπεν ὅτι σήμερον οἱ μεσῖται καὶ οἱ τραπεζῖται δὲν ἐξασκοῦσιν ἐν ταῖς πολιτείαις τὴν μεγάλην ἐκείνην ἐπὶ Ναπολέοντος τοῦ Γ' ἐπιρροήν, καὶ ὅτι τοὐναντίον πανταχοῦ γίνονται δεκτοὶ μετὰ μειδιάματος ὀλίγον τι περιφρονητικοῦ, ὅταν μάλιστα δίδεται αὐτοῖς ἡ πρεσβεία ὡς ἀμοιβὴ μελλόντων δανείων.

Ἐὰν ὁ ἡμέτερος πρωθυπουργὸς εἶχεν ὀλίγην τινὰ δόσιν τῆς νοημοσύνης ἐκείνης, ἥτις βλέπει πέραν τῶν θαλασσῶν, πολὺ θὰ ἐδίσταζε νὰ διαπραγματευθῇ σήμερον ἐν Παρισίοις δάνειον, ὅπερ θᾶττον ἢ βράδιον θὰ φέρῃ εἰς σύγκρουσιν τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν λαὸν τῆς Γαλλίας. Καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἡ κοινὴ γνώμη δυσπιστεῖ τὰ μάλιστα πρὸς τοὺς μεσίτας καὶ τοὺς τραπεζίτας τοῦ φυράματος τοῦ κ. Σκουλούδη ἕνεκα τῶν πρὸ ἔτους καὶ ἐπέκεινα γνωστῶν αὐτῶν ἄθλων, ἐξ ὧν πολλαὶ περιουσίαι γαλλικαὶ ἄρδην κατεστράφησαν. Πρὸς δὲ τούτοις ἐγνώριζεν ὁ κ. Τρικούπης ἕνεκα ἐπεισοδίου τινὸς περὶ Κωπαΐδος ὅτι παρὰ τῷ νῦν προέδρῳ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ὁ ἐν Μαδρίτῃ ἡμῶν πρεσβευτὴς δὲν χαίρει πολλὴν ὑπόληψιν τιμίου μεσίτου, ὥστε ἀδίκως προεξώφλησε τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἀποστέλλων ἐκεῖ τοιοῦτον ἀντιπρόσωπον. Ἐὰν δὲ τώρα λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν Παρισίοις πρόκειται νὰ συντελεσθῇ ὁ κατὰ τῆς γερμανο-αὐστρο-ἰταλικῆς συμμαχίας συνασπισμός, ὅταν ἡ συμ-

μαχία αὕτη καταστῇ ἐπίφοβος εἰς τὴν εἰρήνην τῆς Ἀνατολῆς, τότε μόνον θὰ ἐννοήσωμεν ὅτι φαυλότερα ὄργανα δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκλέξῃ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὅπως ἀντιπροσωπεύσωσιν αὐτὴν ἐν Παρισίοις. Ἐν τῇ περὶ Ἀνατολῆς διαμάχῃ Αὐστρίας καὶ Ρωσίας ἡ φιλία τῆς Γαλλίας εἶνε ἀπαραίτητος ὅρος ὑπάρξεως διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἂν μάλιστα ἠττηθῇ κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ὁ Γλάδστων· καὶ τὴν Γαλλίαν ταύτην στέλλετε ἕνα μεσίτην ὅπως ἐξαπατήσῃ;

Ἡ δημοκρατουμένη Γαλλία, ἀπολακτίσασα τὴν πολιτικὴν τῶν δανείων, τείνει καθ' ἑκάστην ἀποστεροῦσα τοὺς τραπεζίτας καὶ τοὺς μεσίτας πάσης ἐπὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιρροῆς· ἡλιθιώτατα δὲ ἐξελέξατο ὁ κ. Τρικούπης τὴν στιγμὴν ἵνα ζητήσῃ δάνειον παρὰ τῆς Γαλλίας διὰ μεσιτικῶν συνδυασμῶν. Χωρὶς νὰ ἔχωμεν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ἐν Παρισίοις καὶ χωρὶς νὰ λαμβάνωμεν ἐκεῖθεν εἰδήσεις, δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ βεβαιώσωμεν τοὺς συμπολίτας ἡμῶν, ὅτι πρώτη ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις θ' ἀντιταχθῇ πάσῃ δυνάμει εἰς τὸ σχεδιαζόμενον ἑλληνικὸν δάνειον. Μεθ' ὅλον τὸν γενναῖον καὶ σχεδὸν τουρκικὸν τόκον, ὃν προσφέρομεν εἰς τοὺς δανειστὰς ἡμῶν, τὸ ἡμέτερον Κράτος ἐμπνέει δυσπιστίαν πάντοτε εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον ἕνεκα τῆς ἀθλίας αὐτοῦ ἀντιπροσωπεύσεως, ἣν κατέστησεν ἀθλιεστέραν τὸ νέον εἰσαχθὲν ἐν τῇ διπλωματίᾳ ἡμῶν μεσιτικὸν στοιχεῖον. Ἀλλὰ πρὸς τί νὰ ὁμιλῇ τις περὶ διπλωματίας πρὸς κεφαλάς, αἵτινες ἐκυοφόρησαν ἐν ἑαυταῖς ὡς εὐφυεστάτην ἐπίνοιαν τὴν σύστασιν ἐν Παρισίοις Πανελληνίου Συλλόγου ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ, ἑνὸς δημοσιογράφου καὶ δύο ἢ τριῶν σπουδαστῶν, ὃν ἠναγκάσθησαν νὰ διαλύσωσι τὴν ἐπιοῦσαν; Ὅσῳ περισσότερον μελετᾷ τις αὐτὴν, τοσούτῳ μᾶλλον βλέπει τὴν κωμῳδίαν πληρεστέραν καὶ βδελυρωτέραν· κάλλιον νὰ θραύσῃ τις τὸν κάλαμον ἢ νὰ πολεμῇ τοσοῦτον χυδαίους κωμῳδοποιούς.

Κ. Ἱεροκλῆς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ **Γεωργίου Ράλλη,** οὗτινος ἡ κηδεία προχθὲς ἐτελέσθη ἐπισημότατα, πέντε εἶχον κατατεθῇ ἐπίσημοι στέφανοι, ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν φοιτητῶν αὐτοῦ, τοῦ συλλόγου «Παρνασσοῦ,» τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ τοῦ δήμου Κερκύρας, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἰδιωτικῶν. Ἡ διαθήκη του, ἀνευρεθεῖσα χθὲς μεταξὺ τῶν ἐγγράφων του, παρεδόθη εἰς τὸ δικαστήριον, ἀλλὰ δὲν ἀνεγνώσθη μέχρις ὥρας.

Δὲν δυνάμεθα δὲ, λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ἀνωτέρω θανάτου, νὰ μὴ κατακρίνωμεν τὴν φιλάργυρον πενιχρότητα τῆς σημαίας τοῦ Πανεπιστημίου, ἥτις εἰς ἔνδειξιν πένθους κυματίζει ὀσάκις παρέρχεται τοῦ ζῆν μέλος τι ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ἀντὶ δαπάνης εὐτελεστάτης, πάντη ἀνεπαισθήτου εἰς τὸν πλοῦτόν του, δύναται νὰ κατασκευάσῃ σημαίαν ἀξιοπρεπεστέραν τῆς ξεθωριασμένης ἐκείνης καὶ διατρήτου.

Ἐπιβάτης, ἐλθὼν ἐκ Θεσσαλονίκης ἐκόμισε τὴν εἴδησιν ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ ἀνεκαλύφθη ἀναφορὰ πρὸς τὴν Αὐστριακὴν κυβέρνησιν, φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς πολλῶν ὀθωμανῶν, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τὴν Αὐστριακὴν προστασίαν. Συνελήφθησαν πολλοὶ ὡς ἔνοχοι, ἐν οἷς καὶ τινες Ἕλληνες.

Ἐκ Πατρῶν τηλεγραφοῦσιν ὅτι ραγδαία βροχὴ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δήμου Πατρῶν, Ἐρρυνεῶν καὶ Δύμης κατεπεσοῦσα περὶ τὸ δειλινὸν τῆς 10ης τ. μ. προὐξένησεν ὄχι ὀλίγην βλάβην εἰς τε τὸν ἐν τοῖς ἀλωνίοις ἐκτεθειμένον σταφιδόκαρπον καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν κλημάτων καρπόν.

Ἐπίσης τηλεγραφοῦσιν καὶ ἀπὸ τὰς Καλάμας περὶ τῆς μεγάλης βλάβης, τὴν ὁποίαν ἐπέφερε βαρεῖα καὶ ἐπὶ δύωρον διαρκέσασα βροχὴ εἰς τὴν σταφίδα.

Ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐκθέσεως τῆς ἀντιμοιραρχίας Πειραιῶς πρὸς τὴν ἐνταῦθα μοιραρχίαν περὶ τοῦ στρατιώτου Ρούσου, τοῦ εὑρεθέντος νεκροῦ ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, συναγούσης τὰ πορίσματα τῆς καταθέσεως δέκα ὅλων μαρτύρων, καὶ ἐρειομένης πρὸ πάντων ἐπὶ τῶν καταθέσεων τῶν δύο κλητήρων τοῦ σταθμοῦ Φαλήρου καὶ ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ σιδηροδρόμου, ἐξάγεται ὅτι οὐδεμία ἔνδειξις ὑπάρχει περὶ τελεσθέντος ἐγκλήματος· φαίνεται δὲ πιθανὴ ἡ αὐτοκτονία τοῦ στρατιώτου.

Ἀπεδείχθησαν ἔνοχοι κλοπῆς, τῆς πρό τινος καιροῦ διαπραχθείσης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Μακκᾶ, καὶ προεφυλακίσθησαν δυνάμει ἐντάλματος, ὡς αὐτουργοί, οἱ Ζαχαρίας Κοκκόσης, Γεώργιος Παπαναστασίου. καὶ Κωνσταντῖνος Καλβοκορέσης. Κρατοῦνται δὲ διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ὡς συνένοχοι, μὴ ἀποφανθείσης ἔτι περὶ αὐτῶν τῆς ἀνακρίσεως, ὁ Παῦλος Ἰωάννου ἢ Βαρσόπουλος καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς Ραΐζης. Ἐν γυναικεῖον φόρεμα, ἀνῆκον εἰς τὸν κ. Μακκᾶν, καὶ ἀνευρεθὲν εἰς τὸ σπῆτι μιᾶς γυναικὸς, ὑπεβοήθησε μεγάλως τὴν ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν. Εἰκάζεται προσέτι ὅτι ἔχουν νὰ κάμουν οἱ αὐτοὶ καὶ μὲ τὴν μεγάλην κλοπὴν τὴν διαπραχθεῖσαν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἑτέρου ἰατροῦ, τοῦ κ. Δέγλερη. Τὸ φαιδρῶς περίεργον εἶνε ὅτι ὁ εἷς ἐκ τῶν συλληφθέντων εἶνε ὁμώνυμος τῷ γνωστῷ ἰατρῷ καὶ συναδέλφῳ ἀμφοτέρων τῶν ληστευθέντων. καὶ τὸ ἔτι περιεργότερον τὸ κυνηγητὸ αὐτὸ κατὰ τῆς σακκούλας τῶν ἰατρῶν.

Ἑλβετικὴ Σχολή. Τὸ ἐκπαιδευτήριον, ὅπερ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἀνοίγεται ἐν τῇ πόλει μας ἐν τῇ λεοφόρῳ Πανεπιστημίου, ἀπέναντι τοῦ Ἀρσακείου, πρὸς ἀγωγὴν καὶ ἐκπαίδευσιν κορασίων, εἶνε ἄξιον πάσης συστάσεως. Λέγομεν δὲ τοῦτο θαρρούντως, ἔχοντες ὑπ' ὄψει κυρίως τὰ ὀνόματα τῶν δύο ἐξ Ἑλβετίας, ἐκ τῆς πατρίδος τῆς ὑψίστης παιδευτικῆς ἀκμῆς, Κυριῶν, Σοφίας Σωτηροπούλου Μπαγὺ, καὶ Ἐδβίγης Γκρέβεν. Τῆς πρώτης μάλιστα, ἀπὸ πολλοῦ διαμενούσης ἐνταῦθα, καὶ συνδεσάσης ἐν ἐγκαρδίᾳ συζεύξει τὸ πάτριον ὄνομα πρὸς τὸ ὄνομα ἑνὸς τῶν ἐντιμοτέρων ἐμπόρων τῆς ἀγορᾶς μας, ἐὰν ὕψιστον προσὸν μιᾶς διευθυντρίας, εἶνε ἡ ἠθικὴ ἀρετὴ, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιώσωμεν τὰ ἐπίζηλα ὄντως ψυχικὰ προτερήματα, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἔπαυσεν ἐξασκοῦσα ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ διδασκαλικοῦ αὐτῆς ἐπαγγέλματος, ἐκτὸς τῆς ἄλλης διανοητικῆς ἀγωγῆς, τῆς περικοσμούσης τὸ πνεῦμά της.

Τοιοῦτο λοιπὸν ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα ὑπὸ τοιαῦτα ἐχέγγυα ἱδρυόμενον ἀξίζει πᾶσαν σύστασιν καὶ ἐμπιστοσύνην. Ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ βλέπομεν ὅτι καταρτισθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἑλβετικῶν συστημάτων,